

РЕШЕНИЕ

№ 32230

гр. София, 14.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 15.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12585** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр с чл.1, от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, вх. № 30052/01.12.2025г., от "АГРОВАЛ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], стая 703, представлявано от управителя Е. Лимбизийски, срещу Държавен фонд „Земеделие“, с която се претендира обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01- 2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", отменен по надлежен ред, в размер общо на 10325335,64 (десет милиона триста двадесет и пет хиляди триста тридесет и пет лева и шестдесет и четири стотинки/) лева или:

имуществени вреди, изразяващи се в претърпени загуби:

732 975.73 лева - погасена в хода на изп. д. № 558/2019г. и изп. д. № 393/2019, по описа на ЧСИ С. Л., сума за главница и лихви по договор за овърдрафт с ПИБ, ведно със законна лихва върху посочената сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане;

527 563.75 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 558/2019г. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба;

43 500.00 лева - погасена чрез прихващане на насрещни вземания неустойка по договор № 1 с „Ависпал" ООД, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане;

712 745.00 лева - погасена чрез прихващане на насрещни вземания неустойка по договор

№ 2 с „Ависпал“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане;

1 227 626.82 лева - погасена в хода на ИД № 237/2023г.; ИД № 601/2024; ИД № 222/2024г.; ИД № 096/2024; ИД № 471/2024г. и ИД 67/2025г. по описа на ЧСИ В. Л. сума за неустойка по договор с „Бизнеспарк Манолe“ ООД, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане;

45 700.71 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 601/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба;

3 516.68 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 237/2023г.; по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба.

40 522.41 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 222/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба;

17 136.85 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 096/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба.

13 661.00 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 471/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба;

8 861.70 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 67/2025г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба.

имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи:

975 532.65 лева - размерът на незаконосъобразно отказана безвъзмездна финансова помощ по заявление за подпомагане № УИН 23/04/1/0/02425, ведно със законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

1 142 747.95 лева - разлика между отчетната стойност на активи на „Агровал БГ“ ЕООД и сумата, за която същите са възложени в хода на изп. д. № 393/2019г. и изп. д. № 558/2019г., по описа на ЧСИ С. Л.;

4 833 244,39 лева - търговска печалба от дейност по отглеждане на патици родители за периода 2018г., 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г., ведно със законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че вредите са му причинени от АУПДВ № 01-2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на ДФЗ, тъй като “АГРОВАЛ БГ” ЕООД е сключило договор № 1 за доставка на патета родители от люпилня в България с дружество „Ависпал” ООД на 04.10.2016г., по който е трябвало да получи 2900 едnodневни патета родители до 15.01.2017г. Яйценосната възраст на патета е щяла да бъде достиганата към 01.07.2017г., а от получените яйца са щели да се инкубират стокови патета на ишлеме (срок за инкубация 30 дни), като фермата е трябвало да заработи на пълен капацитет от 01.08.2017г. Това е и началната дата, от която дружеството ищец е щяло да реализира приходи от дейността на фермата, съгласно разписания бизнесплан. За да обезпечи реализацията на готовата продукция „Агровал БГ” ЕООД е сключило договор за доставка на едnodневни стокови патета от 04.08.2026.. с който е поел ангажимент да доставя на „Бизнеспарк Манолe” ООД 550 000 едnodневни стокови патета годишно през 7 календарни дни /+- един ден/, считано от 01.06.2017г. Сключен е и договор № 2 за доставка на едnodневни патета от 16.11.2016г., по силата на който „Агровал БГ” ЕООД се е задължило да излюпва и доставя на „Ависпал” ЕООД по 570 196 едnodневни патета годишно на приблизително равни партиди през 15 календарни дни, считано от 01.08.2017г.

Като част от финансирането на проекта дружеството ищец е кандидатствало за финансово подпомагане от ДФ „Земеделие” по Програмата за развитие на селските райони за периода

2014-2020г по проект УИН 23/04/1/0/02425 на стойност 1 951 065.30 лева, от които на финансиране подлежи половината от сумата - 975 532.65 лв.

„Агровал БГ“ ЕООД е кандидатствало пред Държавен фонд „Земеделие“ за подпомагане по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г. Държавен фонд „Земеделие“ е издал заповед № 03-P8/2617 от 27.06.2018г., с която е отказано финансиране на заявление за подпомагане № УИН 23/04/1/0/02425, подадено от „АГРОВАЛ БГ“ ЕООД с обект на инвестицията „Закупуване на ново технологично оборудване, мобилна инсталация за сушене на тор и товарен автомобил“. Стойността на проекта е 1 951 065.31 лева, като половината от сумата представлява безвъзмездна финансова помощ. Ищецът твърди, че сумата от 975 532.65 лева представлява пряка и непосредствена имуществена вреда от незаконосъобразния АУПДВ, издаването на който е довело до влошаване на финансовото състояние на ищеца и репутацията му пред бизнес партньорите.

За осъществяване на бизнес плана ищецът е сключил с Първа инвестиционна банка АД по Договор № 000LD-L-000722/28.04.2016 г. за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка, допълнен с Анекси № 1, 2 и 3, предназначени за оборотни средства и текущи задължения. В исковата молба се твърди, че през 2016г. дружеството е отглеждало стокови патици със средствата от кредита, като целта е била фермата да генерира приходи до заселването ѝ с подрастващи патици-родители.

Според изложеното от ищеца в резултат на издадения АУПДВ № 01-2600/4321 от 14.07.2016г. Първа инвестиционна банка АД е предприела действия по обявяване на сключения с „Агровал БГ“ ЕООД договор за овърдрафт за предсрочно изискуем на основание чл. 33, б. „з“ от договора за кредит. С покана от 26.02.2019г. банката е уведомила дружеството за действията си и го е поканила да заплати доброволно дължимите суми по договора за кредит. Впоследствие е образувано изпълнително производство при ЧСИ С. Л. с район на действие Софийски окръжен съд, в хода на което на публична продан е изнесено и продадено движимо и недвижимо имущество на „Агровал БГ“ ЕООД за погасяване задълженията към ПИБ АД. Според изложеното в исковата молба предсрочната изискуемост на кредита и липсата на финансово подпомагане от страна на ДФЗ по Програмата за развитие на селските райони са довели ищеца до невъзможност да продължи развитието на дейността по отглеждане на патици и съответно реализиране на приходи от нея. Дружеството не успява да изпълни задълженията си по сключените договори, което е свързано и с плащане на допълнителни неустойки.

След като ищецът не е погасил доброволно сумата, дължима по договора за овърдрафт, за която е поканен с покана за доброволно изпълнение от 26.02.2019г., от ПИБ АД са предприети действия по събирането ѝ от ЧСИ, който с покана за доброволно изпълнение от 05.04.2019г. е поканил дружеството /длъжник по изп. д. 558/2019г., по описа на ЧСИ С. Л., присъединено към изп. д. № 393/2019г./ да заплати в полза на ПИБ АД следните задължения: 643 499,62 лв. главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от 29.03.2019г. до окончателното изплащане, 52 048.78 лв. лихви, 1495,58 лв. други неолихвяеми вземания по изпълнителен лист, 14 090.88 лв. присъдени разноси, както и разноси по изпълнителното дело, в т. ч. и таксата по т. 26 от Тарифата за таксите към ЗЧСИ в размер на 20 964.87 лв., адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв., други такси в размер на 726 лв. или общо сума в размер на 732 975.67 лв. Според ищеца посочената сума представлява имуществена вреда за него под формата на претърпяна загуба, доколкото е налице обедняване на „Агровал БГ“ ЕООД.

В хода на изп. д. № 393/2019г. /към което е присъединено изп. д. № 558/2019г./, по описа на ЧСИ С. Л. на публична продан е изнесено и продадено движимо и недвижимо имущество на „Агровал БГ“ ЕООД. Имотът, в който е изградена птицефермата, самата ферма, множество движими вещи, собственост на дружеството, като впоследствие всички са възложени на кредитора ПИБ АД, на обща стойност от 495 600 лева.

Ищецът твърди, че разликата между балансовата стойност на имуществото (1 638 347,95 лева) и сумата, за която то е възложено в изпълнителното производство представлява реално претърпяна имуществена вреда в размер на 1 142 747 лева. Твърди, че имотите са продадени на по-ниска стойност, от което е претърпял загуби, а причината за образуване на изпълнителното производство срещу него е предсрочната изискуемост на банковия кредит в резултат на издадения срещу него АУПДВ, злепоставящ „Агровал БГ“ ЕООД и поставящ под съмнение финансовата му стабилност.

Според ищеца предсрочната изискуемост на кредита от ПИБ, провокирана от издадения АУПДВ, и липсата на безвъзмездно подпомагане от страна на ДФЗ са довели до невъзможност ищецът да изпълни иначе добре обоснованата и изпълнима в реални пазарни условия концепция за развитие на бизнес направлението. Това според него е довело до загуба от нереализирана печалба за целия срок на бизнес плана - 2018г., 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г. в общ размер на 4 833 244.39 лева - пропуснатата полза, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт, отменен впоследствие като незаконосъобразен.

На следващо място ищецът твърди, че отмененият АУПДВ и свързаната с него предсрочна изискуемост на банковия кредит от ПИБ са довели до невъзможност да изпълнява задълженията си по сключените със съконтрагенти договори за доставка на патета. Неизпълнението от своя страна е свързано с нереализиране на приходи за дружеството и липса на финансов ресурс за закупуване на нови родителски семейства, които да поставят начало на производствения цикъл. Междувременно купувачът по сключен договор за доставка е предявил претенции към ищеца за заплащане на неустойки за неизпълнение, тъй като липсата на навремени доставки от страна на „АГРОВАЛ БГ“ ЕООД причинява катаклизми и в неговите производствени процеси.

„АВИСПАЛ“ ЕООД е предявило претенция за неустойка по договор № 1 за доставка на едnodневни патета родители в размер на 43 500 лева и за неустойка по договор No 2 за доставка на стокови патета в размер на 712 745 лева. Предвид обстоятелството, че към този момент ищецът има насрещни вземания от „АВИСПАЛ“ ЕООД, между двете дружества е сключен споразумителен протокол за прихващане, по силата на който задълженията на „Агровал БГ“ ЕООД са погасени.

Въз основа на сключения с „Бизнеспарк Манолe" ООД договор за доставка на едnodневни стокови патета от 04.08.2016г. купувачът е предприел действия срещу ищеца се е снабдил с изпълнителни листове срещу него. В хода на образуваните пред ЧСИ В. Л. изпълнителни производства № № 20237800400237, 20247800400096, 20247800400222, 20247800400471, 20247800400601 и 20257800400067 са погасени задължения на ищеца на обща стойност 1 227 626.82 лева. Посочената загуба според ищеца е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт на държавната администрация, довел до невъзможност за ищеца да изпълнява задълженията си по сключените договори.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства по опис. Направени са и искания за събиране на доказателства.

В писмен отговор от 23.01.2025г. ответникът оспорва исковете в цялост като

неоснователни и недоказани, както по основание така и по размер. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Оспорва част от представените с исковата молба писмени доказателства. Прави искания за събиране на доказателства. С нарочна молба уточнява, че оспорва съдържанието на частни диспозитивни документи, представените от ищеца договори с "Ависпал" ООД и „Бизнеспарк Манолe" ЕООД и изготвените във връзка с тях документи., както и представения Бизнес план по договор № 23/121/05608 от 10.04.2013г. Прави искания за събиране на доказателства. Моли исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

Представителят на СГП дава счита, че исковите претенции са неоснователни и недоказани по основание и размер и моли да бъдат отхвърлени изцяло.

Административен съд София-град, като обсъди събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на дейност на „Агровал БГ" ЕООД е производство и търговия със селскостопанска продукция, земеделие, животновъдство, птицевъдство, угодяване на животни и птици, яйцепроизводство, както и всяка друга търговска дейност, сделки и услуги, незабранени със закон. Дружеството е бенефициер по договор № 23/121/05608 от 10.04.2013г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства" от „Програмата за развитие на селските райони /2007-2013/ за изграждане на одобрен проект с наименование „Птицеферма за отглеждане на пуйки с битово-административна сграда" в УПИ-036055 в местност „К.", землище на [населено място], [община], област С., променен по-късно по заявление на дружеството от 19.05.2015г. на „Птицеферма за отглеждане на патици с битово - административна сграда". В приложения към заявлението нов бизнес-план „Агровал БГ" ЕООД е поело задължението да поддържа създадения от него животновъден обект, населен с патици в размер на 5 800 броя за определения срок на ангажимента. На 15.10.2015г. „Агровал БГ" ЕООД е подало заявка за окончателно плащане, като административният орган с писмо от 06.11.2015г. е поискал представяне на доказателства за регистрация на животновъдния обект и други за изпълнение на задълженията по договора. На 10.12.2015г. към заявката за окончателно плащане от името на дружеството били представени удостоверение от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - К. при Българската агенция по безопасност на храните /БАБХ/ от 08.12.2015г. за регистрация на животновъден обект, съгласно което изграденият обект отговаря на ветеринарно-медицинските изисквания и е вписан в регистъра на животновъдните обекти, ведно със становище на същия орган от 09.12.2015г., че в обекта са спазени правилата на хигиената и за хуманно отношение към животните. Представено е и удостоверение за въвеждане на обекта „Птицеферма за отглеждане на патици с битова-административна сграда" в експлоатация. С Анекс към договора от 18.12.2015г., подписан между страните, била създадена нова т.4.33 в договора, съгласно която „към датата на подаване на заявлението за окончателно плащане по настоящия Договор ползвателят се задължава да насади стопанисвания от него животновъден обект с 300 броя патици като е длъжен да запази този брой животни до изтичането на период от пет години от сключването на договора. В срок до 31.03.2016г. ползвателят се задължава да увеличи броя им с още 5 500 броя патици, като е длъжен да запази в животновъдния си обект и този брой животни до изтичане на период от 5 години от сключване на настоящия Договор. При неспазване на някое от задълженията по предходните две изречения в уговорените за това срокове

ползвателят дължи връщане на получената по настоящия Договор финансова помощ", Със заявление от 19.12.2015г. дружеството е представило заверена регистрационна карта заедно с анкетни формуляри към нея за 2015-2016г. и опис на животни, като уведомило административния орган, че изграденият от него животновъден обект може технологично да достигне пълния си капацитет, съгласно удостоверението за регистрация, не по-рано от края на месец март 2016г., тъй като било необходимо време за доставяне на патици-родители, достигнали яйценосна възраст и периода на инкубация на патешките яйца. На 23.12.2015г. било преведено окончателното плащане в размер на 858 525,03 лв.

Впоследствие административният орган е назначил проверка на място от експерти на дирекция „Технически инспекторат“ към ДФЗ. В резултат на установеното проверяващите стигнали до заключение, че „инвестицията - предмет на финансово подпомагане по договора, не се използва по предназначение“. Въз основа на тези констатации е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане, с който поради неизпълнение на чл. 48, ал. 1, т. 1 и т. 4 и чл. 51, ал. 1 и ал. 3, т. 1 от Наредба №8 от 03.04.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Модернизиране на селските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. и неизпълнение на уговореното в т. 4.23, б. „а“ и б. „г“, т. 4.33 и т. 8.1, предложение второ от Договора от 10.04.2013г. за безвъзмездна финансова помощ по отношение на дружеството е установено публично държавно вземане, представляващо недължимо плащане по Договора в размер на 858 525,03 лв. главница.

След като е обжалван, с решение № 7773 от 15.12.2017г., по адм. д. № 8453/2016г., по описа на АССГ, АУПДВ № 01-2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" е отменен. С решение № 6519 от 02.05.2019г., по адм. д. № 1780/2019г. Върховният административен съд е отменил решението на АССГ.

С решение № 6684/06.07.2022 г., постановено по адм. д. № 7603/2020 г. по описа на Върховния административен съд, Петчленен състав, е отменено влязлото в сила Решение № 6519/02.05.2019 г., постановено по адм. д. № 1780/2018 г. на ВАС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на ВАС по касационната жалба на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, депозирана против Решение № 7773 от 15.12.2017г. на АССГ по адм. д. № 8453 по описа за 2016г., поради наличието на основание по чл. 239, т. 1 АПК, тъй като към молбата за отмяна е представен контролен лист за проверка на животновъдни обекти с интензивно отглеждане на селскостопански животни за спазване правилата за хуманно отношение към животните от 25.03.2016 г. на официален ветеринарен лекар д-р Г. Г. към ОДБХ С. област, който не е бил известен на страната преди инициираното производство по чл. 237 от АПК. Според петчленния състав на ВАС това ново по смисъла на чл. 239, т.1 АПК доказателство е от съществено значение за решаване на делото.

С решение № 11986 от 22.12.2022г., по адм. д. № 6451/2022г., по описа на ВАС, VIII отд., е оставено в сила решение № 7773 от 15.12.2017г., постановено по адм. д. № 8453/2016г., по описа на АССГ, с което АУПДВ № 01-2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на ДФЗ е отменен.

През 2016г., поради наличието на птичи грип и намалено производство на патици

във Франция, „Агровал БГ“ ЕООД не успява да достави патици-родители от тази страна. Забраната за отглеждане на патици във Франция е регламентирана с постановление от 15.01.2016г. на френското министерство на земеделието и храните за промяна на постановление от 17.12.2015г., публикувано в Държавен вестник на Република Франция No 0013 от 16.01.2016г. текст No 31.

На 04.10.2016 г. между „Ависпал“ ООД, наричан Доставчик и „Агровал БГ“ ЕООД, наричан Купувач е сключен Договор No 1 за доставка на едnodневни патета родители.

На 16.11.2016 г. между „Ависпал“ ООД, наричан Доставчик и „Агровал БГ“ ЕООД, наричан Купувач е сключен Договор No 2 за доставка на едnodневни патета.

А. БГ“ ЕООД е сключило договор за доставка на едnodневни стокови патета от 04.08.2026г., с който е поел ангажимент да доставя на „Бизнеспарк Маноле“ ООД 550 000 едnodневни стокови патета годишно през 7 календарни дни +/- един ден/, считано от 01.06.2017г.

„Агровал БГ“ ЕООД е кандидатствало за финансово подпомагане от ДФ „Земеделие“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г по проект УИН 23/04/1/0/02425 на стойност 1 951 065.30 лева, от които на финансиране подлежи половината от сумата - 975 532.65 лв. Със заповед No 03-P8/2617 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е отказано финансиране на заявление за подпомагане No УИН 23/04/1/0/02425, подадено от „АГРОВАЛ БГ“ ЕООД с обект на инвестицията „Закупуване на ново технологично мобилна инсталация за сушене на тор и товарен автомобил“. Стойността на проекта е 1 951 065.31 лева, като половината от сумата представлява безвъзмездна финансова помощ.

„АВИСПАЛ“ ЕООД е предявило претенция за неустойка по договор No 1 за доставка на едnodневни патета родители в размер на 43 500 лева и за неустойка по договор No 2 за доставка на стокови патета в размер на 712 745 лева. Предвид обстоятелството, че към този момент ищецът има насрещни вземания от „АВИСПАЛ“ ЕООД, между двете дружества е сключен споразумителен протокол за прихващане, по силата на който задълженията на „Агровал БГ“ ЕООД са погасени.

Въз основа на сключения с „Бизнеспарк Маноле“ ООД договор за доставка на едnodневни стокови патета от 04.08.2016г. купувачът е предприел действия срещу доверителя ни и се е снабдил с изпълнителни листове срещу него. В хода на образуваните пред ЧСИ В. Л. изпълнителни производства No No 20237800400237, 20247800400096, 20247800400222, 20247800400471, 20247800400601 и 20257800400067 са погасени задължения на ищеца на обща стойност 1 227 626.82 лева.

„Агровал БГ“ ЕООД е сключило с Първа инвестиционна банка АД Договор No 000LD-L-000722/28.04.2016 г. за предоставяне на овърдрафт по разплащателна сметка, допълнен с Анекси No 1, 2 и 3. С покана от 26.02.2019г. банката е уведомила дружеството за действията си и го е поканила да заплати доброволно дължимите суми по договора за кредит. Впоследствие е образувано изпълнително производство при ЧСИ С. Л. с район на действие Софийски окръжен съд, в хода на което на публична продан е изнесено и продадено движимо и недвижимо имущество на „Агровал БГ“ ЕООД за погасяване задълженията към ПИБ АД.

В хода на изп. д. № 393/2019г. /към което е присъединено изп. д. № 558/2019г./, по описа на ЧСИ С. Л. на публична продан е изнесено и продадено движимо и недвижимо имущество на „Агровал БГ“ ЕООД. Всички движими вещи и недвижими имоти са възложени на кредитора ПИБ АД, на обща стойност от 495 600 лева.

По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ), която е изчислила размера на търговската печалба на „Агровал БГ“ ЕООД от дейността по отглеждане на патици родители, съгласно Бизнес план по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ за 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г., проект „Птицеферма за отглеждане на патици с битово - административна сграда“ в УПИ-036055 в местност „Каратопарк“, землище на [населено място], [община] и сключение Договор № 2 от 2016г. за доставка на едnodневни стокови патета с „Ависпал“ ООД и Договор от 2016г. за доставка на едnodневни стокови патета с „Бизнеспарк Манолe“ ЕООД, както и чистата търговска печалба и дължимия корпоративен данък за периода 01.08.2017 - 21.05.2022г. Установило е, че „Агровал БГ“ ЕООД през 2016 г. е реализирало приходи от тази дейност в размер на 33 200,00 лв.

Вещото лице е установило, че неустойките по Договор № 1/04.10.2016 г. и Договор № 2/16.11.2016 г. сключени между „Ависпал“ ООД и „Агровал БГ“ ЕООД през м. 11.2018 г. в счетоводството на „Агровал БГ“ ЕООД са осчетоводени по дебита на сметка 989 „Разни активни задбалансови сметки“ и по кредита на сметка 990 „3. кореспондираща сметка“ общо в размер на 756 245,00 лв. Неустойките през м.02.2020 г. са осчетоводени като разход по сметка 609 „Други разходи“. По кредита на сметка 499 „Други кредитори“, партия „Ависпал“ ООД. Разходите, начислени по сметка 609 „Други разходи“ са отнесени по сметка 610 „Разходи за основна дейност“.

„Ависпал“ ООД и „Агровал БГ“ ЕООД имат неразплатени вземания и задължения. Начислената неустойка по Договор № 1/04.10.2016 г. и Договор №2/16.11.2016 г., сключени между дружествата, по предявени от „Ависпал“ ООД уведомления е разплатена чрез прихващане на вземанията и задълженията, съгласно Споразумителен протокол подписан на 10.02.2020 г. за сумата в размер на 756 245,00 лв. След извършеното прихващане „Ависпал“ ООД има задължение към „Агровал БГ“ ЕООД в размер на 60 541,90 лева. Споразумителният протокол е осчетоводен по дебита на сметка 499 „Други кредитори“. Кредитирана е сметка 498 „Други дебитори“.

В заключението по ССЕ подобно е описан размерът на неустойките, начислените лихви и държавни такси по сключения договор с „Бизнеспарк Манолe“ ООД по заведените изпълнителни дела по описа на ЧСИ В. Л. и плащанията по тях, които възлизат общо на 1227626,82 лв.

Поради необоснованост на отговора на въпроса: „Изпълним ли е представеният бизнес план в пазарни условия?“ е допусната повторна съдебно-икономическа експертиза със задача да отговори на този въпрос. Според нея е подценено влиянието на негативните пазарни фактори и рисковете в сектора на птицевъдството, планираните приходи с производствената програма от бизнес плана. Вещото лице е установило, че в пазарни условия, те са силно завишени и надценени, а разходите не са прогнозирани обективно и реалистично и не са взети предвид редица пазарни фактори, а планираните нетни парични потоци не

са съобразени с реалните пазарни фактори при отглеждането на патици, в резултат на което е направен извод, че бизнес планът по Програма за развитие на селските райони 2007-2013, Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ за птицеферма за отглеждане на патици с битово-административна сграда в УПИ-036055 в местност „К.“ не е изпълним при пазарни условия.

Поради противоречието в отговора на въпроса между първата и повторната експертиза и поради факта, че данните, използвани от вещото лице за цената на патиците не са от НСИ, а от собствено проучване на пазара, е допусната тройна съдебно-икономическа експертиза, която е заключила, че бизнес планът е изпълним при нормални пазарни и биологични условия, при извършен сравнителен анализ на пазарните условия, конкурентната среда, други предприятия от подобен вид, проверка на производствените и биологични норми за патиците в сектора, оценка на риска, възможността за реализация на продукцията и съответствието с технологичните и ветеринарни регулации.

При така установените факти и събраните по делото доказателства съдът прави следните правни изводи:

Предявените главни искове с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са допустими. Процесуалната легитимация на двете насрещни страни следва единствено от правното твърдение на ищеца. Тя се обуславя от заявената от ищеца принадлежност на спорното материално право - от претендираното или отричано от ищеца право. Поради това при проверката дали искът е предявен от и срещу надлежна страна, съдът изхожда от правото, което се претендира или отрича с исковата молба. За да бъде едно лице субект на процесуални правоотношения като страна е необходимо то да съществува към момента на завеждане на иска и да притежава процесуална правоспособност. Това е условие за допустимост на исковия процес, доколкото не може да възникне процесуално правоотношение по отношение на лице, което не съществува или не притежава процесуална правоспособност. Пасивната процесуална правоспособност по исковете за обезщетения по ЗОДОВ е ограничена от разпоредбата на чл.205 АПК, вр.чл.1, ал.2 ЗОДОВ, която предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.1 АПК, иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Дали вредите са причинени от административна дейност и дали са причинени от заявления с исковата молба ответник са въпроси, свързани с основателността, а не с допустимостта на иска. По изложените съображения исковете са допустими в производство по реда на чл.203 и сл. АПК и подсъдни на Административен съд София-град съобразно чл. 7 ЗОДОВ.

Относно основателността на исковите претенции съдът намира следното:

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ предполага установяване кумулативното наличие на визираните в разпоредбата предпоставки: незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на административен орган или негови длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, настъпване на вреди от тях и причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и

вредоносния резултат. Съгласно разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, отговорността на държавата по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ може да бъде ангажирана само за имуществените и неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. При недоказване на която и да е от посочените предпоставки, обезщетение не се присъжда, като доказателствената тежест е за ищеца. Отговорността по предявените искове по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е безвиновна, обективна за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт - АУПДВ № 01- 2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие".

Безспорно по делото се установява първата от кумулативно необходимите предпоставки за основателността на иска, а именно – постановен административен акт, впоследствие отменен като незаконосъобразен, с влязло в сила съдебно решение. С решение № 7773 от 15.12.2017г., постановено по адм. д. № 8453/2016г., по описа на АССГ АУПДВ № 01-2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на ДФЗ е отменен като незаконосъобразен. С решение № 11986 от 22.12.2022г., по адм. д. № 6451/2022г., по описа на ВАС, VIII отд., е оставено в сила решение № 7773 от 15.12.2017г., постановено по адм. д. № 8453/2016г., по описа на АССГ.

Съдържанието на понятието „вреда“ не е дефинирано от законодателя. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Имуствените вреди представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на благото и това, което би имал, ако нямаше засягане. В настоящия случай се претендират претърпени загуби и пропуснати ползи.

Според трайната съдебна практика на Върховния касационен съд (ВКС) и Върховния административен съд (ВАС), претърпяната загуба е форма на имуществена вреда, която се изразява в реално намаляване, разрушаване или увреждане на съществуващи активи в имуществото на лицето, или в пряко възникване на нови пасиви (задължения) вследствие на непозволено увреждане или неизпълнение на договор. Те водят до реално и налично намаляване на имуществото спрямо състоянието му преди увреждането. Всяка претърпяна загуба подлежи на точна парична оценка.

Понятието пропусната полза не е дефинирано в гражданския закон. В теорията и съдебната практика се приема, че пропуснатата полза е неосъществено увеличаване на имуществото на кредитора, респективно на третото лице, увредено от деликта. Понятието пропусната полза е с едно и също съдържание както при договорната, така и при деликтната отговорност. При всяка от тях пропуснатата полза, като вид имуществена вреда, е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. „Както при договорната, така и при деликтната отговорност в закона няма презумпция, по силата на която

пропуснатата полза да се предполага за настъпила. Поради това доказването на пропуснатата полза в двата случая следва да е еднакво“, приема ВКС в Тълкувателно решение № 3/2021г. от 13.01.2023 г. по Тълкувателно дело № 3/2021 г. Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на ВКС. В мотивите на това решение са напомня, че в тълкувателното решение по Тълкувателно дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС се приема, че тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването. Разяснено е, че пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. „На обезщетяване подлежат само реалните вреди, т. е. правото на обезщетение се поражда само за действително претърпените вреди, а не предполагаемие или хипотетични, тъй като обратното може да доведе до случаи на неоснователно обогатяване. Възможността за увеличение на имуществото на увреденото от деликта лице сама по себе си не е достатъчна, за да се приеме наличието на пропусната полза, дали пропуснатата полза е щяла да бъде реализирана е въпрос за съществуване или несъществуване на обективни факти от действителността, които подлежат на доказване и от които произтича тази възможност. Според посоченото в решението постановките на тълкувателното решение по Тълкувателно дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС за пропуснатите ползи и начина на установяването им са относими и при обезщетяване на тези вреди в случаите на непозволено увреждане. Тъй като законът изисква реално настъпила вреда, за да възникне правото на обезщетение, предположението за наличието на пропусната полза трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, като не може да почива на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението, както е прието и с Тълкувателно решение № 3/2012 г. по тълкувателно дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС.

В мотивите на тълкувателно решение № 1/15.03.2017 г. по тълк. дело № 2/2016г. на Върховен административен съд е изяснен въпросът какво е съдържанието на употребените в чл. 4 от ЗОДОВ понятия - пряка и непосредствена последица от увреждането. Легална дефиниция на тези понятия законодателят не е дал нито в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, нито в чл. 51 от действащия Закон за задълженията и договорите, към който препраща параграф 1 от ПЗР на ЗОДОВ, нито в действалия от 1893 до 1950 г. Закон за задълженията и договорите, нито в други нормативни актове от действащото право. Както правната теория, така и съдебната практика, обаче, е приела критерии, от които да се изхожда при дефинирането на тези понятия. Според правната доктрина водещи при определянето на съдържанието на понятията "пряка и непосредствена последица" са теорията за равноценността, според която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение. В практиката на Върховния касационен съд, обективизирано в множество решения е

възприето разбирането, че "... непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите".

Като взе предвид горното, и с оглед събраните доказателства относно претендираните от ищеца имуществени вреди, съдът стигна до извод за неоснователност на исковите претенции на ищеца

Относно претендираните **претърпени загуби** :

Относно претендираните вреди в размер на **732 975.73 лева**, представляващи погасена в хода на изп. д. № 558/2019г. и изп. д. № 393/2019, по описа на ЧСИ С. Л., сума за главница и лихви по договор за овърдрафт с ПИБ, съдът счита, че главницата и лихвата по договор за кредит, не представляват вреда за дружеството. С тях се е увеличило имуществото на длъжника, със средства които не са негови. Независимо дали е обявена предсрочна изискуемост или не, ищецът, съгласно сключения договор с ПИБ е следвало да върне както главницата, така и уговорената възнаградителна лихва. В случай, че искът бъде уважен в тази част, те му бъдат заплатени от ответника, ще стигне до неоснователно обогатяване за ищеца. Не се установява и причинно-следствена връзка между заплащане на сумата и отменения АУПДВ, тъй като от намиращото се по делото съобщение за доброволно изпълнение е видно, че запорът е бил за задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, държавно обществено осигуряване, осигурителни вноски за Универсален пенсионен фонд и за здравно осигуряване, както и ДДС. В изпълнителните дела на ЧСИ С. Л. се съдържа информация и за дължими към [община] задължения за местни данъци и такси. Освен това кредитът е бил обявен за предсрочно изискуем февруари 2019г., а АУПДВ е издаден юли 2016г. - повече от две години след издаване на акта и както се установява от служебна бележка изх. № 260022-181-0004404/19.03.2026г. на ТД на НАП Офис С., представена по делото с молба от 20.03.2026г., АУПДВ No 01-2600/4321 от 14.07.2016г. е представен за принудително изпълнение на 15.11.2019г., т.е. повече от половин година след датата на обявяване на предсрочна изискуемост през февруари 2019г. Поради изложеното поради липса на установена вреда и причинна връзка претенцията следва да бъде отхвърлена.

Относно претърпени загуби от заплатени неустойки по неизпълнени договори в размер на **43 500.00 лева** - погасена чрез прихващане на насрещни вземания неустойка по договор № 1 с „Ависпал“ ООД.; **712 745.00 лева** - погасена чрез прихващане на насрещни вземания неустойка по договор № 2 с „Ависпал“ ООД и **1227626.82 лева** - погасена в хода на ИД № 237/2023г.; ИД № 601/2024; ИД № 222/2024г.; ИД № 096/2024; ИД № 471/2024г. и ИД 67/2025г. по описа на ЧСИ В. Л. сума за неустойка по договор с „Бизнеспарк Маноле“ ООД, с исковата молба са предатвени писмени доказателства - договори, уведомления, споразумителен протокол. С приетата по делото ССЕ се установява, че неустойките по Договор № 1/04.10.2016 г. и Договор № 2/16.11.2016 г. сключени между „Ависпал“ ООД и „Агровал БГ“ ЕООД през м. 11.2018 г. в счетоводството на „Агровал БГ“ ЕООД са осчетоводени по дебита на сметка 989 „Разни активни задбалансови сметки“ и по кредита на сметка 990 „3. кореспондираща сметка“ общо в размер на 756 245,00 лв. Неустойките през м.02.2020 г. са осчетоводени като разход по сметка 609

„Други разходи“. По кредита на сметка 499 „Други кредитори“, партида „Ависпал“ ООД. Разходите, начислени по сметка 609 „Други разходи“ са отнесени по сметка 610 „Разходи за основна дейност“. „Ависпал“ ООД и „Агровал БГ“ ЕООД имат неразплатени вземания и задължения. Начислената неустойка по Договор № 1/04.10.2016 г. и Договор №2/16.11.2016 г., сключени между дружествата, по предявени от „Ависпал“ ООД уведомления е разплатена чрез прихващане на вземанията и задълженията съгласно Споразумителен протокол, подписан на 10.02.2020 г., за сумата в размер на 756 245,00 лв. След извършеното прихващане „Ависпал“ ООД има задължение към „Агровал БГ“ ЕООД в размер на 60 541,90 лева. Споразумителния протокол е осчетоводен по дебита на сметка 499 „Други кредитори“. Кредитирана е сметка 498 „Други дебитори“.

Размерът на неустойките, начислените лихви и държавни такси по сключения договор с „Бизнеспарк Маноле“ ООД по заведените изпълнителни дела по описа на ЧСИ В. Л. и плащанията по тях са; по изп.д 237 - 32590,80 лв.; по изп.д. 601/ 423530,57 лв.; по изп. д. 222 - 378194,72 лв.; по изп.д. 096 - 163402,18 лв. ; по изп.д. 471 - 130731,40 л. И по изп.д. 067 - 99177,15 лв или общо възлизат на 1227626,82 лв. Всички плащания са извършени през месец февруари и април 2025г. Плащанията са отразени по дебита на сметка 502/1 „Разплащателна сметка в лева ПИБ“. Кредитирана е сметка 499 „Други кредитори“, партида „Бизнеспарк Маноле“ ООД. Задълженията по изпълнителните дела, образувани срещу „Агровал БГ“ ЕООД в полза на „Бизнеспарк Маноле“ ООД са прекратени.

Представените с исковата молба договори и споразумения като частни диапозитивни документи не притежават обвързваща съда материална доказателствена сила, поради което и съдът, след изричното уточнение на ответника относно предмета на оспорването, направено с отговора на исковата молба, не е открил производство за оспорването им по чл. 193 ГПК. Те подлежат на преценка от съда с оглед на останалите събрани по делото доказателства. Прави впечатление, че всички договори и споразумения са сключени след издаване на отменения АУПДВ на 16.07.2016г. По делото не са представени фактурите от „Ависпал“ ООД, за които се твърди, че обективират насрещните вземания на двете страни и не е установено какви са тези вземания. Установено е, че те не са реално заплатени, не е имало реално разместване на парични средства, а установените счетоводните операции, сами по себе си и без наличие на първични счетоводни документи не могат да обосноват наличието на две насрещни вземания, които са били погасени чрез прихващане. В сходни казуси с редица решения на ВАС - Решение № 7488 от 06.07.2023 г., постановено по административно дело № 3639 / 2023 г. на III отделение на ВАС, Решение № 5681 от 31.05.2023 г., постановено по административно дело №12008 / 2022 г. на III отделение на ВАС, Решение № 5686 от 31.05.2023 г. по административно дело № 10721 / 2022 г., Решение № 9559 от 21.08.2024 г. по административно дело № 7450/2023 г, на III отделение на ВАС, Решение № 6794 от 04.06.2024 г. по административно дело № 9940/2023 г. на ВАС, представените частни документи между същите страни са приети за непротивопоставими на всеки субект, който не е част от облигационното правоотношение, включително и на държавата, в лицето на ДФЗ. Договорът с „Бизнеспарк Маноле“ ООД и всички изявления като са частни документи с недостоверна дата не се ползват с материална доказателствена

сила. В условията на пълно насрещно доказване от ответника се представиха писмени доказателства, от които се установява, че договорът с „Ависпал“ ООД, считано от 31.05.2019г., е бил неизпълним, тъй като от тази дата дружеството не е извършвало стопанска дейност и не е можело да изпълнява договорите. От представения анекс към договор за наем се установява, че „А.“ ООД не е имало обект, в който да извършва стопанската си дейност.

Не се установи да е налице и причинно - следствена връзка между отменения АУПДВ и платените суми. Отмененият като незаконосъобразен АУПДВ няма как да се приеме за причина за невъзможността да бъдат изпълнявани договорите, тъй като сумата, за която е издаден, не е била събирана принудително от ищеца, а напротив - тя му е била платена и е била у него, като е издаден акт за връщането ѝ в държавния бюджет, каквото връщане не е последвало. По изложените съображения претенцията и в тази част следва да бъде отхвърлена.

Относно претендираните **пропуснати ползи**:

Относно претенцията в размер на **1 142 747.95 лева** - разлика между отчетната стойност на активи на „Агровал БГ“ ЕООД и сумата, за която същите са възложени в хода на изп. д. № 393/2019г. и изп. д. № 558/2019г., по описа на ЧСИ С. Л., съдът съобрази, че в случая не е доказана реална пазарна цена на активите, различна от тази по изпълнителното дело. Отчетната стойност на даден актив е сумата, с която той се записва и води в счетоводството на едно предприятие. Тя обикновено е цената на придобиване при първоначалното му въвеждане или неговата преоценена/обезценена стойност при последващи промени. Тя съществено се различава от пазарната стойност на активите и служи за напълно различна цел. Отчетната стойност на активите за разлика от пазарната стойност остава стабилна във времето (променя се само при официална преоценка или обезценка) и не зависи от пазарни флуктации, базира се на историческата цена на придобиване и не се определя от текущото търсене и предлагане. Тя се използва за финансово отчитане и не се използва при продажби, сливания, застраховане или вземане на инвестиционни решения, когато от значение е пазарната стойност на актива.

Освен това срещу определената цена ищецът е разполагал със средствата за защита по чл. 468, ал.1 и ал.2 ГПК, според които по искане на страната се назначава вещо лице за определяне на стойността на вещта. Вещото лице се назначава служебно, когато за определяне на стойността са необходими специални знания в областта на науката, изкуството, занаятите и други. То може да даде заключението си и устно, което се отразява в протокола. Съгласно ал. 3 за определяне на стойността на вещите по чл. 474, ал. 5 съдебният изпълнител е длъжен да назначи вещо лице. Продажната цена на движимите вещи не може да бъде по-ниска от застрахователната им стойност, когато имат такава. Това правило не се прилага при последващите продажби на същото имущество. В настоящия случай, видно от застрахователния сертификат всички движими вещи на ищеца са били застраховани от „Дженерали Застраховане“ АД за общата сума от 6 347.48 лева - много по-ниска сума от тази, на която са продадени. Съгласно чл. 485, ал. 1 ГПК, при публична продажба съдебният изпълнител назначава вещо лице за определяне на стойността на имота. След като имотът и вещите са били оценени, то не е налице вреда, тъй като балансовата стойност не е действителна,

а такава е тази, определена от вещото лице. Ако ищецът не е бил съгласен с оценката на вещото лице, той е имал възможността да я оспори. В подкрепа на изводите, че балансовата стойност на активите не е реална/ пазарна цена са и намиращите се по изпълнителното дело, което беше присъединено към настоящето производство, представени от Първа инвестиционна банка АД документи за вписване в Централния регистър на особените залози, от които е видно каква пазарна стойност са определили страните при сключването на договора за особен залог и тя не е посочената от ищеца като балансова стойност. За движимите вещи е представен и застрахователен сертификат с описание на вещите и посочване на пазарната им стойност, която е значително по-ниска от балансовата им. След като балансовата стойности на активите не е реалната, пазарна цена, то и претендираната разлика не може да представлява вреда - пропусната полза за дружеството. Поради липса на установена вреда, претенцията следва да бъде отхвърлена.

Освен това не е установена и причинно-следвана връзка, тъй като не се установява от събраните по делото доказателства, че сумите по отменения АУПДВ да са били изплатени на ищеца и не са били събирани по изпълнителното дело, което е образувано въз основа на молба на дружество "Клас Бойчев" ЕООД и „Първа инвестиционна банка“ АД се присъединява към и.д. № 393/2019г. В това производство са събирани суми по молба на „Клас Бойчев“ ЕООД, [община], „Първа инвестиционна банка“ АД и Национална агенция за приходите, но за задължения, различни от тези по процесния АУПДВ. Следователно претенцията следва да бъде отхвърлена.

Относно претенцията за пропуснати ползи в размер на **4 833 244,39 лева** - търговска печалба от дейност по отглеждане на патици родители за периода 2018г., 2019г., 2020г., 2021г. и 2022г., следва да се съобрази, че сам по себе си бизнес планът е само предложение и като частен документ не служи като доказателство за вземане на печалба. Както бе посочено пропуснатата полза трябва да представлява сигурно очакване за увеличаване на имуществото, а не просто вероятност или предположение. По делото в тази връзка са допуснати три съдебно-икономически експертизи. Разнопосочните заключения доказват, че изпълнимостта на посочения бизнес план не е сигурна. Съдът не кредитира заключението по тройната СИЕ, тъй като в него не са взети предвид редица съществени събития, които са съществували обективно, като настъпилата през 2020г. световната пандемия от Sars Cov 19, и забраната през 2016г. за отглеждане на патици във Франция поради епидемия от птичи грип, която безспорно и категорично се е отразила на дейността на ищеца. Не е отчетен и доказаният с писмени доказателства факт, че доставчикът на ищеца "Ависпал" ООД, който според твърденията в исковата молба е следвало да замени френското дружество, не е осъществявал дейност и не е могъл да изпълни договорите си. Не се доказва и работещо предприятие на ищеца, тъй като той самият претендира, че работата му е била преустановена. Следователно, в случая не се установява настъпила имуществена вреда, която да е сигурна.

Не се установява и причинна връзка между твърдените пропуснати ползи и отменения АУПДВ. Финансирането на проекта на "АГРОВАЛ БГ" ЕООД е открито с влязла сила заповед № 03-Р8/2617 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на

Държавен фонд „Земеделие“, а не с процесния АУПДВ. На следващо място, макар и оспорен и отменен АУПДВ, сумата, за която е издаден първоначално е била платена на ищеца и дружеството е разполагало с нея. Освен това, не се установява и не се твърди от ищеца, сумата по АУПДВ да е била събрана от него, което да е довело до претендираните вреди. Поради изложеното, след като не се установява наличие на два от трите елемента за ангажиране на отговорността на ДФЗ по чл.1, ал.1 от ЗОДВ претенцията в тази част следва да бъде отхвърлена.

Относно претенцията за обезщетение за пропуснати ползи в размер на **975 532.65 лева** - размерът на незаконосъобразно отказана безвъзмездна финансова помощ по заявление за подпомагане № УИН 23/04/1/0/02425, от събраните по делото доказателства се установява, че това е сторено не с отменения като незаконосъобразен АУПДВ, а със заповед № 03-Р8/2617 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ с която е отказано финансиране на заявление за подпомагане № УИН 23/04/1/0/02425, подадено от „АГРОВАЛ БГ“ ЕООД с обект на инвестицията „Закупуване на ново технологично мобилна инсталация за сушене на тор и товарен автомобил“. Няма данни и твърдения по делото тази заповед да е обжалвана и отменена като незаконосъобразна. От мотивите и от посочените правни основания се установява, че издаденият АУПДВ не е сред основанията за издаване на заповед № 03-Р8/2617 от 27.06.2018г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Дори и да бе сред тях обаче, връзката с отменения АУПДВ не би била пряка и непосредствена. Поради изложеното, не е налице фактическият състав по чл.1 ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на ответника искът в тази част следва да бъде отхвърлен.

Относно претенцията за претърпени загуби, представляващи **лихви** по изпълнително дело № 558/2019г. по описа на ЧСИ С. Л. в размер на 527 563.75 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 558/2019г. от датата на плащането до датата на исковата молба; както и 45700.71 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 601/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на исковата молба; 3 516.68 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 237/2023г.; по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на исковата молба. 40 522.41 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 222/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на исковата молба; 17 136.85 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 096/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на исковата молба; 13 661.00 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 471/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба; 8 861.70 лева - законна лихва върху погасеното вземане по изп. д. № 67/2025г., по описа на ЧСИ В. Л. от датата на плащането до датата на настоящата искова молба. По делото не са установи. Задълженията за лихви са с акцесорен характер и доколкото недоказано не се докаже съществуването на главното вземане. С оглед на това, че исковите претенции са неоснователни, то и не е дължимо обезщетение в размер на законната лихва.

По изложените съображения, исковите като неоснователни следва да бъдат отхвърлени, тъй като не се установява наличие на предвидените в закона

предпоставки по чл 1, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на ответника. За пълнота следва да се посочи, че възражението на ответника за изтекла давност е неоснователно. В т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, посочено, че при незаконни актове на администрацията началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове. В случая решението, с което АУПДВ № 01- 2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" е отменен е влязло в сила на 22.12.2022г., а исковата молба е подадена на 01.12.2025г.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 10, ал.1 и ал.2 от ЗОДОВ, Ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, поради което на ответника следва да бъдат заплатени направените разноски в размер на 400 евро депозит за вещо лице и [ЕИК] евро заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав:

РЕШИ:

ОТВЪРЛЯ предявените от "АГРОВАЛ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Държавен фонд „Земеделие“ искове за обезщетение за претърпени имуществени вреди- претърпени загуби и пропуснати ползи, от отменен като незаконосъобразен акт за установяване на публично държавно вземане № 01- 2600/4321 от 14.07.2016г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", в размер общо на 5279260,28 евро (пет милиона двеста седемдесет и девет хиляди двеста и шейсет евро и двадесет и осем цента), равностойността на 10325335,64 лева (десет милиона триста двадесет и пет хиляди триста тридесет и пет лева и шестдесет и четири стотинки/), ведно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА "АГРОВАЛ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ разноски по делото в размер на 108746,85 евро (сто и осем хиляди седемстотин четиридесет и шест евро и осемдесет и пет цента).

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.